

[Krag.]
ning, som „Social-Demokraten“ gav den 13. April 1929.

Og nu det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som for et Øjeblik siden stod her paa denne Talerstol og besørgede den Ger- ning, som han jo er Ekspert i Behandlingen af, at bringe en hjertelig Tak dér, hvor der ikke er noget som helst at sige Tak for. Han var jo ogsaa i denne Forbindelse ude med sit Instrument, som var stemt nøje i Dur sammen med den nuværende høje Social- ministers og „Social-Demokraten“s.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte i sine Vælgeres Kreds i Horsens umid- delbart før Valget, og dér var han naturlig- vis først inde paa den Kæphest, som han den Gang red — den blev ogsaa fremført her i Salen, selvfølgelig, og han antydede jo ogsaa ganske svagt og fint, at han har den staaende i Stalden endnu og egentlig ikke vilde være saa helt utilbøjelig til en skønne Dag at trække den frem og præsentere den for Regeringskoalitionen; hvad Følgen deraf vil blive, kan vi jo tænke os, det be- høver vi ikke at tale om i dette Øjeblik. Men derefter sagde det ærede Medlem: Specielt for Ungdommens Skyld kan vi ikke finde os i den nuværende Tilstand, og hvis den kommende Regering efter Valget ikke evner at gøre noget for at bedre Situationen, er den ikke mere berettiget til at sidde end den nuværende.

Nu har vi hørt i Dag, hvad Regeringen evner; vi har hørt, hvordan Situationen er: at vi paa nærværende Tidspunkt har 75 000 arbejdsløse, flere, betydeligt flere end paa samme Tidspunkt i det Vinterhalvaar, da denne det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Udtalelse faldt, og jeg haaber nu, at det ærede Medlem, som naturligvis er ganske enig med sin førende Mand, den højtærede Statsminister, om, at Ærlighed overfor sig selv og overfor Verden er den holdbareste Politik, ærligt vil bekendte, at mente han, at den tidligere Regering stod i en saadan Situation, at den ikke havde Berettigelse til at sidde længere i Foraaret 1929, saa maa vist, dersom Ærlighed varer længst baade overfor sig selv og overfor andre, den nu- værende Regering for længst være i en tilsvarende Situation. (Afbrydelse af *Stats- ministeren*). Frækhed, mener den højtærede Statsminister; jeg forstaar ikke, i hvilken Forbindelse den højtærede Statsminister bruger dette Udtryk, medmindre det skulde være Meningen, at Ærlighed kan erstattes med Frækhed; det er muligt, og saa vil jeg sige, at saa er jeg fuldkommen paa det rene med, hvad det er for et Middel, der har ført

frem til den nuværende politiske Flertals- konstellation.

Men en Forvandling er der jo fore- gaaet med den højtærede Statsminister. Da vi havde Finansloven til Behandling i Efteraaret, pegede en Række Talere paa Er- hvervslivets Situation. Bl. a. tillod ogsaa jeg mig at gøre det, idet jeg først og fremmest fremdrog den Stilling, som Hovederhvervene stod i, de mørke Udsigter for Industrien, som i Efteraaret kun holdtes oppe paa en Ordrerække, som for længst var afsluttet, saaledes at den nærmeste Fremtid paa Grund af Mangel paa Ordre vilde tegne sig meget mørk.

Hvad Svar fik vi den Gang af den højtærede Statsminister? Den højtærede Statsminister sagde, ligesom han antydede i Dag, at det forekom ham, at der var nogle i denne Sal, som gik og spejdede efter en Krise, ja, der var endogsaa nogle, mente den højtærede Statsminister, som satte deres Haab til en Krise, men, sagde den højtærede Statsminister, lad den først komme, saa man er i Stand til at bedømme dens Karakter, først da er man i Stand til virkelig at tage op til Behandling Spørgs- maalet om, hvilke Midler man skal anvende overfor Krisens Virkninger.

Nu glæder det mig at konstatere, at den højtærede Statsminister synes, ikke blot at have faaet Øje paa Krisen, men ogsaa at være i Stand til at bedømme dens Karakter; derimod er det beklageligt, at den højtærede Statsminister endnu ikke er naaet saa langt, at han har kunnet antyde for Rigsdagen, hvilke Midler han mener at kunne bringe i Anvendelse til at imødegaa Krisen og til- vejbringe saadanne Tilstande i vort Sam- fund, at Beskæftigelsesproblemet kan siges at være løst.

Ogsaa paa dette Punkt maa jeg udtale min Tilfredshed med den højtærede Social- minister, som jo overfor Problemer af denne Beskaffenhed har et nok saa nøgternt Syn som den højtærede Statsminister, men som jo rigtignok heller ikke i samme Grad er sit Partis Agitator, som den højtærede Statsminister har været og vel sagtens vil forblive det.

Thi den højtærede Socialminister har fuldt ud erkendt Krisens Karakter og Aar- sag, og i et Interview, som bekendtgjordes i „Social-Demokraten“ for den 7 d. M., siger den højtærede Socialminister om Krisen, at den skyldes for det første naturligvis det raadende økonomiske Samfundssystem — det ved vi, det har vi ogsaa faaet at vide af den højtærede Statsminister —, og saa skyldes den Verdenskrigens Virkninger, den